

Medlemmer udenfor Udvalget til denne Behandling stillede Vædringsforslag skal jeg beholde mig at udtale mig paa Udvalgets Vegne, naar jeg har hørt Vædringsforslagene blive motiverede.

**Ræven:** Det foreliggende Lovforslag er jo undergaaet en hel Del Forandringer i Udvalget; det er saa sige blevet fuldstændig omarbejdet; men efter min Mening har Lovforslaget vundet ikke Ubetydeligt ved denne Omarbejdelse. Jeg finder det saaledes at være en Forbedring, at istedetfor, at Lovforslagets § 3 nævner en stor Mængde Fugle, som man ikke maa dræbe, har Udvalget forandret dette derhen, at de Fugle nævnes, som man maa dræbe. Befolkningen kender ganske vist langt bedre de Fugle, som det her er foreslaaet, at de maa dræbe, end den store Mængde, der ifølge det foreliggende Lovforslag skal fredes; thi disse Fugle, som de til enhver Tid maa ødelægge, ere hovedsagelig Rovfugle, som i Almindelighed ere temmelig godt kendte. Fremdeles finder jeg det rigtig at indsatte i en Sagtlov, saaledes som man her har gjort i § 7, at ingen Sagtberettiget udenfor sin Gaardsplads, indhegnede Have eller Dyrehave maa sætte nogensomhelst Slags Fælde eller Bildtsnarer. Jeg tror, at der bliver fanget og ødelagt en Mængde Bildt i disse Snarer, og da Lovgivningen ikke indeholder noget Forbud i den Retning, saa tror jeg, at det er aldeles i sin Orden, at det bliver indsat i det foreliggende Lovforslag. Jeg anser det endvidere for meget rigtig og skal i den Henseende give det ærede Udvalg min fulde Anerkjendelse, at alle de Bestemmelser, der angaa Sagens Udøvelse og Straffen for de forskjellige Sagsforseelser, samles i een Lov. Man bør gjøre alt Muligt, for at Lovgivningen kan blive saa let overskuelig for Befolkningen som muligt, og det gjør man bedst, naar man samler alle beslægtede Forhold i en og samme Lov. I det jeg saaledes i det Hele taget kan udtale min Tilslutning til Udvalgets Arbejde, er der dog

enkelte Ting, hvori jeg ikke er enig med det ærede Udvalg, og jeg har desaaarsag tilladt mig i et Par Tilfælde at stille Vædringsforslag, ligesom jeg ogsaa tiltræder de Vædringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm). Det første af de af mig stillede Vædringsforslag er stillet som Vædringsforslag til Lovforslaget og som Underændringsforslag til Udvalgets Endstilling. Det gaar ud paa at frede Ræven i Tidrummet fra 1ste Februar til 12te September, navnlig i Juletiden, og i det samme Tidrum, hvori en hel Del andre Dyr, som Hare og Grævlinge og mange Fugle skulle fredes. Det er min fulde Overbevisning, at Ræven gjør langt mere Nytte end Skade; den er, som jeg tillod mig at omtale ved Sagens 1ste Behandling, til meget stor Nytte for Landbruget og for Skovbruget, idet den mere end noget andet Dyr efterstræber og fortærer Røtter og Mus, og tilmed fortærer en betydelig Mængde Oldenborrelarver. Jeg har meget ofte set, hvorledes den efterstræber disse skadelige Dyr og Insekter paa Marken og i Skovene. Den store Nytte, som Ræven gjør, er af en hel anden Betydning end den Smule Skade, som den undertiden gjør ved at tage et eller andet Stykke Hjerkræ, og efter den Erfaring, jeg har, indskrænker den Skade, som Ræven gjør, sig dertil. Man har sagt, at Ræven skulde tage Lam. Ja, det kan være, at den undtagelsesvis kan tage et Lam, men i Reglen tager den ikke Lam. Hvor Sligt passerer, er det som oftest Hundene, der gjør det. Vi have her i Landet altså mange store Hunde; men det lader ikke til — ialfald har det ikke vist sig dengang vi havde Hundeloven til Behandling — at Thinget vil være tilbøieligt til at gaa ind paa Indskrænkninger i den Henseende. Det er i Reglen den Mængde store Hunde, som vi have hertillands, der angriber og fortærer Lam — undertiden ogsaa Faar — og saa skriver man det paa Rævens Konto. Jeg frygter meget for, at, hvis vi gjøre Ræven